

Finansudvalget derfor anmodet statsrevisorerne om at foranledige en sådan undersøgelse og bedømmelse foretaget.

Som svar på denne anmodning har statsrevisorerne meddelt at have vedtaget at anmode rigsrevisor om at foretage den ønskede undersøgelse. Da resultatet af denne imidlertid ikke kan forventes at foreligge inden den i grundlovens § 47 fastsatte 6-måneders-frist for fremlæggelsen af statsregnskabet, vil det ikke være muligt at afvente undersøgelsesresultatet inden vedtagelsen af tillægsbevillingslovforslaget.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) ønsker at fremhæve, at man har taget forbehold over for en række bevillinger og henviser i forbindelse hermed til den som bilag 1 optrykte oversigt over partiernes stilling til de for udvalget forelagte aktstykker.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

1991 skulle blive året, hvor der for alvor kom skred i statens underskud på driftsbudgettet. Ved fremsættelsen af finanslovsforslaget for 1991 forventede regeringen et DAU-underskud på 16 mia. kr. Et folketingsvalg i december 1990 afbrød forhandlingerne om

1991-finansloven. Efter valget fremsatte regeringen et revideret forslag til finanslov for 1991. Nu var det forventede underskud pludselig blevet på 37,7 mia. kr. Endelig er man ved fremsættelsen af nærværende forslag til tillægsbevillingslov landet på et uforskammet underskud på 38,75 mia. kr. Ser man således på udviklingen fra det i august 1990 forventede underskud på 16 mia. kr. for finansåret 1991 til det faktiske underskud, der ved opgørelsen i januar 1992 er blevet 38,75 mia. kr., taler dette enorme skred sit alt for tydelige sprog.

For det første er de fastlagte budgetter overhovedet ikke blevet holdt. Overalt i staten har der fundet et overforbrug sted. Dette faktum kombineret med en slap politisk ledelse har ført statens finanser ud i underskuddets overdrev. For det andet er konsekvensen af det opnåede underskud, at statens gæld bliver forøget med et tilsvarende beløb. Statsgælden er i forvejen på over 550 mia. kr., og deraf følger, at der på de årlige finanslove skal udredes over 60 mia. kr. alene til rentebetaling. Overforbruget i 1991 vil derfor betyde, at kommende generationer kommer til at slide og slæbe for at betale renter og renters rente på grund af vort frådseri. Det er en uforskammet, hvis lige man har svært ved at finde.

Fremskridtspartiet stemmer derfor imod tillægsbevillingslovforslaget for 1991. Fremskridtspartiet har i Finansudvalget stemt imod langt de fleste af de aktstykker, ministrene har præsteret. Den samlede opgørelse over statens forbrug i 1991 er rystende, og derfor opfordres andre partier til gennem en nej-stemme at tilkendegive mishag med regeringens forvaltning af skatteydernes penge.

Baadsgaard (S) Helle Degn (S) Arne Jensen (S) Stavad (S)

Henning Rasmussen (S) Erling Olsen (S) nfm. Erik B. Smith (S)

Jes Lunde (SF) Mimi Jakobsen (CD) Henning Andersen (KF) Grove (KF)

Karen Højte Jensen (KF) Peter Brixtofte (V) Svend Heiselberg (V)

Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV) fmd. Kofod-Svendsen (KRF)